

RESUMÉ af Karin Michaëlis: ”DEN GRØNNE Ø”

v. Eva Kvorning

Kapitel 1 Torben

Her møder vi Torben. Han er 14 år, og opvokset i Sibirien, hvor hans far arbejdede som ingeniør. Nu bor familien på en lille grøn ø i Danmark. Torbens mor synes han skal være digter, men faren mener at drengens tekniske snilde og lyst til at gøre opfindelser peger i en anden retning. Torben er en hjælpsom dreng. Den dag har han passet smågrise for Gammel Severin, en gammel sømand, hvis søn og svigerdatter er en tur ovre på Fyn. Torben har en god veninde, Malen. Hendes familie er nogle bohemer. Faren maler og først og fremmest fantaserer han og forguder moren, der læser romaner dagen lang. Så børnene går stort set for lud og koldt vand, hvis det da ikke var for storesøster Malen. Det er snart sommerferie, og Torben har fået lov at sove i sin hule nede ved stranden.

Kapitel 2 Skyen

Torben får øje på en meget mærkelig sky på himlen. Det sætter tanker i gang om verdens beskaffenhed, og hvordan han kunne tænke sig at indrette tingene mere hensigtsmæssigt og mere fredeligt. Vi får også at vide om hans barndom i ”Hjørnet” som han kalder det område imellem Sibirien, Manchuriet og Mongoliet, hvor han er født og vokset op. Han elsker det sted og længes tilbage ikke mindst til sin lille mongolske hest Prigaska. Den var både sej og livlig, ikke sådan som hestene på den danske ø, hans **fædreland**. Der har familien levet i hundredvis af år. Men det er til **fødelandet**, han virkelig længes tilbage.

Kapitel 3 Malen

Her handler det om pigen Malen og hendes far den drømmende "godsejer", en kunstmaler fra Ærø, der vandt i lotteriet og købte en stump gård på Den Grønne Ø. Her bor han med sin rødhårede kone Gulds-katten og en flok glade og musikalske børn, der blæser konventionerne en lang march.

Mange originale projekter er slået fejl: kaninavl, duer – og senest: mariehøns til skadedyrsbekæmpelse.

Malen er ked af det: faren har solgt koen, og nu er lotterigevinsten snart brugt op.

Den rige Jesper Knold bor i skattely på "Kongsgården". Kongen og Kongeline er super gerrige.

De er uvenner med Martin Lukretia på grund af et skibsskrog der blev meget værd under krigen. Kongen køber skibsparter og bliver hoveddrig, men lever som en stodder, og det gør Kongeline også: hun tømmer alle øens lokumspande og gøder sin frodige have med indholdet.

Kapitel 4 SylteSørines hemmelighed

Øens jordemor SylteSørine, som egentlig hedder Frederikke, dyrker en yppig have inklusiv hustaget. Gammel Severin fortæller Torben hendes historie. Hun besluttede som ung at blive jordemor, med statsansættelse og sikkerhed for beskæftigelse. Hun blev kæreste og gravid med en sømand, der desværre døde på havet. Så tog hun til udlandet og fik barnet, uddannede sig og kom til Øen som enlig mor. Hun er anset og værdsat på øen som naturhelbreder. Under en difteri-epidemi reddede hun mange børn – men hendes egen lille datter døde. SylteSørine har en hemmelighed: hun producerer store mængder syltetøj – men hvad er formålet? Det vil hun betro Torben på sit dødsleje.

Kapitel 5 Hvor er.....??????

Torben har fået lov at overnatte i sin hule sammen med hunden Knud den Store. Om natten bliver han vækket af et stærkt gult lys og en ildevarslende stilhed. Så kommer der tåge, og derpå ser han, at hele verden er borte. Skyen er lettet, øen er uberørt. Torben søger op til Malen men ”Slottet” er lukket for en gangs skyld.

Her i nattens ensomhed mindes Torben Søren SkidtMads' historie.

Torben går hen og vækker kapellanen, og de går op i kirketårnet. Kapellanen grues: Det minder jo om dommedag. Torben har lyttet til telegrafpælene: der er ingen aktivitet, så kapellanen siger: gå hjem og prøv at få Radioforbindelse. Folk på øen vågner og gribes af rædsel.

Kapitel 6 Kirkeklokkerne

Alle kirkens klokker ringer. Kapellanen, Torbens morbror Jørgen Hygum, kalder folk sammen, og det skaber ro. Torben løber hjem og laver morgenkaffe til de sovende forældre. Moren bliver opskræmt.

Faren sætter radioen op, men får ingen af de sædvanlige signaler.

Hele øens befolkning kommer op til kirken med vogne fyldt med bohaver.

Husdyrene føres også med op til kirkegården. Martin Lukretia kører tværs igennem mængden og spørger kapellan Hygum, hvad det skal betyde at ringe med klokkerne. Martins fartøjer er forsvundet!

Jørgen sender Martin op i kirketårnet hvorfra han rystet ser, at alt er forsvundet.

Han sunder sig hurtigt og kræver erstatning for de forsvundne skibe.

Nu kommer en masse ophidsede kvinder, der har kappedes om at hamstre.

Under prædikenen hvor kapellanen prøver at få folk til at indse situationens alvor, lister folk lige så stille ud. Torben går hjem efter at hans morbror har lovet at komme derned om aftenen.

Kapitel 7 Der hamstres

Et større persongalleri oprulles. Torbens mor sender ham afsted efter fløde, men ALT er udsolgt overalt.

Hjemme hos Malen har de slet ikke opdaget hvad der er sket.

Da Torben kommer hjem, er nogen koner på besøg for at købe høner og kyllinger. Moren er stolt over sin fortjeneste, med faren bebrejder hende, at de nu ikke kan få æg længere. 2 pund fedt har hun også lånt ud.

Kongen kommer og vil købe deres hus. Faren vil hverken sælge til ham eller Martin Lukretia, som kommer straks efter.

Og radioen er helt død.

Kapitel 8 når mandfolk drøfter sagerne

Folks forråd slipper op.

Der er stadig ingen radiokontakt.

I sognerådet kan ikke opnås enighed blandt hovedpersonerne:

-Kongen og Martin der har penge.

-Tranum Bang der er en mønster landmand.

-Førstelærer Troelsen der sidder på viden

- og sognefogeden og sognerådsformanden er som hund og kat.

Husmandsfamilierne sulter allerede.

1600 mennesker haler i hver sin retning.

Torbens far forudsiger krig.

Sognefogeden søger støtte hos Torben og hans far, der sidder og snakker sammen på bådebroen. Sognefogeden savner myndighed: der mangler en konge, men hvordan skal man vælge en konge?

Torben mindes Hjørnet derude i østen, der var Lamaen den højeste instans.

Han tænker at øen kan nøjes med en præsident. En regent skal vide meget for at kunne regere!

Kapitel 9 Valg

Husmændene begynder at stjæle. Lovløsheden breder sig.

Der kan ikke opnås enighed om at vælge en regent, så Torbens idé med

lodtrækning bliver løsningen. Kvinder og børn skal også på valg.

Torben trækker det lod, der gør ham til leder, og han skal bistås af Timandsrådet og sine forældre. Konsul Torben bliver genstand for latter og hån, og han får pisk med brændenælder, indtil Malen griber ind og endda får alle til at gratulere Torben.

Det skal fejres og Torben befaler Kongen og Martin at komme med den kaffe, de har hamstret.

Moren piller ham ned: han må ikke få storhedsvanvid.

Kapitel 10 Strengt tider

Timandsrådet når aldrig til enighed og lytter ikke til Torben.

Børnene fisker på egen hånd og spiser selv deres fangst.

Gårdmændene omkredser skoven med lænkehunde, så der ikke er brændsel til de fattige. Men elværkets leder Madsen afbryder strømmen, og husmandskonerne vil ikke afstå deres petroleumslamper, så gårdmændene giver sig og frigiver brændsel.

En tremaster kan ikke klargøres, for de, som har materialerne, vil ikke give dem fra sig.

Torbens far konstruerer en dynamo af gamle cykler, og Malens far vil opdrætte ørreder og karper; nu har "Godsejeren" lavet små damme, og børnene skal skaffe yngel til fiskene. Torben går ned i sin hule, hvor gamle Severin beder ham opbevare 3 miner, som han har gemt fra krigens tid.

Kapitel 11 Brændenælder

Torben og Malen skal plukke nælder til Syltesørine, der byder dem på askebagte kartofler med nælde"spinat", og viser dem at hun kan væve stof af fibre. Hun beretter mere fra krigens tid, for eksempel om tæpper af siv. Hun fortæller om sit ophold hos den jødiske familie Jumaisohn i Hamborg. De var fra Ukraine, men flygtede efter en pogrom, hvor kristne mennesker skånselsløst og grusomt myrdede de jøder, der boede i ghettoen. Et af børnene var skoldet ihjel i en ulykke i køkkenet, da alle børn var alene hjemme. Derfor ansatte man den unge gravide Frederikke. Jøden Schalom og hans kone var fattige, men næstekærlige også over for kristne. De gav en fattig tigger husly, og da han døde hos dem, efterlod han dem 1500 Mark. Der var meget, de kunne behøve penge til, men de valgte at bekoste Frederikkens uddannelse til jordemor i København. I årene derefter sparede hun sammen for at kunne betale tilbage. Men da hun tager til Hamborg er jødekarveret borte. Hun ser også mange nødlidende jøder, der er flygtet fra nye pogromer og vil til USA via Hamborg. Frederikke, der er blevet SylteSørine, fortæller til børnene Malen og Torben om de fornyede forfølgelser af jøder i Tyskland. Men nu er hele verden jo forsvundet og ingen flygtninge skal komme og spise alt det syltetøj, som hun har lavet for at kunne give ly og mad til flygtninge. Hun mener at ejendomsretten skal afskaffes, for at tingene på øen kan fungere, men Torben tror ikke på, at folk vil afgive det, de har.

Kapitel 12 Skibet

Torben går til præsten med en plan. Jørgen Hygum ringer folk i kirke på en onsdag. Han siger det er skammeligt at de voksne ikke kan blive enige om at istandsætte det skib, som kan bringe nyt om verdenssituationen. Han foreslår at

overlade istandsættelsen til børnene, der så også bør sejle med ud i det ukendte. Timandsrådet mødes om aftenen uden Torben.

Torben kan ikke falde i søvn, men går udenfor og spekulerer. Vil børnene kunne enes om opgaverne? ja det kunne de jo da de byggede en tømmerflåde! Næste dag viser det sig at Timandsrådet åbenbart er kommet på bedre tanker, for nu bidrager alle med materialer og indsats for at gøre skibet sejlklaart. Det er let at sammensætte en bemanning af voksne, og de pengegriske vil også med for at se, om de kan erobre territorier som er lagt øde. Efter en prøvesejlads, der ikke viser tegn på liv nogen steder, tager ekspeditionen afsted.

Kapitel 13 Skolereform

Da sognerådsformand og tolder er sejlet bort, begynder de tilbageværende med hjemmebrænding. Det går ud over husfreden, og der skoves hensynsløst, nu hvor ejerne er borte. Torben frygter sandflugt. En dag banker han fem drenge, fordi de gør nar af en gammel mand. Næste dag er de drenge ikke hævnerrige, tværtimod forsonlige over for Torben. Det bliver stormvejr og en af de tre møller som ingeniør Andersen har bygget bliver ødelagt. Gamle Severins svinehus bliver også ødelagt. Torben indkalder alle øens børn til at møde op i skolen klokken 18. Han gør op med skolens lærdom som er ubrugelig lige nu. Læse og regne skal man stadig, men skolegangen skal fornyes. Dog skal intet smides væk men børnene skal organisere genbrug. Alle skal give møde senest næste morgen klokken 6, og på den nye tavle – som er gruset på skolegården – vil dagens program stå. Fra 6:30 til 8:30 forkes tang til gødning, tagdække og madrasser. Derpå skæres der tørv, et par koner fra alderdomshjemmet viser hvordan. Syltesørine anfører eftermiddagens svampejagt. Drengene skal hente kampesten på Odden til et nyt svinehus til Severin. I børnerepubliken skal der holdes råd hver søndag eftermiddag ved Rolf Krake stenen.

Kapitel 14 Tallerkenslåistykkermænden

Torben foreslår sin far at der kommer trådløs i alle huse. På den måde kan man ringe nyheder fra hjem til hjem og der kan udsendes foredrag og kurser og bringes koncerter, og der kan hurtigt meldes om ildebrand. Faren indvender, at så skal radioen jo stå tændt hele tiden, men Torben siger det kan kobles på telefoncentralen.

Malen dukker op. Hun har fået en super god ide: hun vil tilbyde de rige gård- ejere at forøge deres køers mælkeydelse til gengæld for noget af den ekstra mælk. Det skal ske ved at hun og hendes brødre spiller musik for køerne. Det har hun nemlig læst og konstateret: hun spillede på sin okarina for Niels Bus' es ko, og den fik så spændt et yver, at Niels Bus måtte jage hjem med den. Skolebørnene har masser af praktisk arbejde; blandt andet laver børnene slæder til at trække brænde hjem fra skoven til alle dem der trænger; storbønderne må selv klare det. Børnene bygger også et nyt svinehus til Severin af kampesten fra stranden; stenene fragtes i den store mudderpram.

De skal også bruge ler, og Malen siger at Tallerkenslåistykkermænden har en masse ler på sin store grund yderst på øen.

Denne mand har været slangemenneske som ung, men til sidst blev han så syg af slangedrejningerne, at han gav sig til at slå tallerkner itu i stedet for. Det har han kæmpe succes med. Det er lykkedes for ham at få melankolske sindssyge til at smile, og på sindssygehospitalet bad man ham komme igen, men han sagde Nej, for han kunne ikke holde ud at tænke på, at mennesker hele livet var indespærret i galehus. Nu bor han så på Den grønne Ø, den skønneste plet i alle fem verdensdele, sammen med sin kone og forskellige dyr i en stor have med træer og blomster fra mange steder i verden. Når han ikke er ude i fremmede verdensdele for at tjene penge finder han på projekter på øen. I år har han fundet ud af, at der er mergel under leret i hans have. Malen vil spørge om de kan få noget af det ler der skal fjernes over mergel-laget.

Det viser sig at hverken han eller konen har opdaget at øen nu er helt alene i verden. De spiser ikke kød og er selvforsynende med mælk og ost fra geden, honning fra bierne og grøntsager og frugt. Derfor har de slet ikke brug for kontakt med de andre på øen.

Kapitel 15 Landvinding

Torbens ven Kilian arbejder med muddermaskinen.

Torben kigger på alt det tang der flyder i land, samtidig bekymrer han sig over om der er nok jord til alle i det lange løb. Han mener der er brug for landvinding og vil fylde vigen mellem landtangerne ud. Alle skolebørnene bliver sat i sving og det lykkes faktisk at fylde noget ud.

Nu er masser af frugter modne, og Syltesørine sætter pigerne i gang med at lave pære- og blomme-marmelade uden sukker. Det kræver megen røren i timevis mens frugten koger ind i gruekedlen.

Malen ved jo hvor man kan hente ler og sætter en produktion af syltekrukker i gang. Kilian og Torben kan nok sørge for at få bygget en ovn til at brænde krukkerne.

Drengene snedkerer væve og pigerne går i gang med at høste brændenælder til vævegarn.

Hjemme hos Torben har de billeder af russiske ovne, og Malen kommer i tanke om at sådan en kan de jo bruge når de skal tørre frugt. Der er mursten tilovers fra svinehuset. Gamle Janus fra alderdomshjemmet hjælper Torben at kline en pottemagerovn op bag udhuset hos Sørine.

Store stimer af sild dukker op ved stranden, og børnene sejler ud på hjemmelavede fartøjer for at bjerge fiskene. De mangler salt, så de må tørre dem, og de finder på at hænge de rensede fisk op på telegraftrådene.

Kapitel 16 Forråds-kammer

Hvor skal man nu opbevare alle sylteprodukterne, de agern og bog, som de små børn har samlet i skoven, og de urter som de har plukket på engene.

For ikke at tale om den tørrede og røgede fisk og de tørrede æbler og pærer, svampene og det korn, som børnene har samlet efter høstfolkene.

De finder på at lave en en grotte nede i det klæge tunge ler i Skrænten. På den måde risikerer man ikke jordskred som i en grusgrav. Langs væggene stables tørv, og derefter er det tid at hente krukkerne.

En solid port bliver sat for indgangen til Grotten, og en kinesisk sindrig låse- mekanisme bliver sat for.

Kapitel 17 Søndag, brændevin og lænkehunde

Efter kirkegangen er der agernkaffe med brød og honning eller blommmemos, efterfulgt af sang og dans.

Om eftermiddagen er der sammenkomst om Rolf Krake stenen. Det bliver besluttet at hestene skal have fri hele søndagen, man må ikke holde hund i lænke, og hamstring er forbudt.

Torben vil også have at man skal stemme om at gøre en ende på snapsebrænding, og da kapellanen er tilstede bliver det forbud ført igennem.

Martin Lukretia rækker ikke hånden op. Senere kalder en karl Sylte-Sørine ud til hans køkken, for konen er blevet slået halvt fordærvet, og der stinker af brændevin. Martin er selv borte.

En flok gode mænd og store drenge går ud til gården, hvor Martin har forskanset sig, men han kan ikke forhindre at de trænger ind i huset og finder frem til depotet med brændevin. Det hele bliver hældt ud med trusler om, at Martin bliver sat fra gården, hvis han igen lægger hånd på sin kone.

Mølleren vil ikke fjerne lænken fra sin hund som han mishandler. Nu bliver han selv bundet til hundehuset og må stå til spot og spe; halsbåndet er låset og nøglen til låsen ligger i Torbens lomme.

Mølleren er upopulær for han tager ågerpriser for at male korn til fattigfolk; nu kan man grine af ham. Torben kommer flere gange og spørger, om ikke det er synd at holde hund i lænke, men Mølleren spyttter bare efter ham.

Mørket falder på og mange tunge tanker melder sig; mølleren er også bange for nattens lyde.

Han hører skridt nærme sig. Det er hans gamle hund; i stedet for at bide slikker den hans ansigt. For første gang stryger han hunden over ryggen. Efter elleve år i lænker er hunden den eneste, der ikke svigter ham.

Da Torben næste morgen ser hunden ligge ved møllerenes fødder, låser han halsbåndet op, og mølleren går ind over gården med sin hund.

Kapitel 18 Ejendomsretten afskaffes

Penge mister deres værdi, for der er ikke noget at købe for penge. Martin Lukretia og visse andre gemmer dog deres ubrugelige penge. Børnene samler

alle øens andre penge sammen og sejler ud og kaster dem i havet. Nu er øen pengeløs.

Skal kornet bruges til brød eller kreaturfoder? Børnene vil gerne undvære kød, og forældrene vil også give afkald på det for til gengæld at have brød. De store gårdmænd holder fast ved kreaturerne. Tuskhandel dur ikke for det afhænger af udbud og efterspørgsel.

Gårdmændene behandler deres ansatte dårligere nu, for de kan jo ikke få føde andre steder.

Der tages ublu priser i naturalier for uundværlige tjenester. Syltesørine går ind for at afskaffe ejendomsretten. Torben og Malen drøfter, hvordan man kan få storbønderne til at opgive ejendomsretten: karle og piger må nedlægge arbejdet. På Tinge stemmer et flertal for afskaffelsen. Fra nu af vil ingen have noget at gøre med de rige.

Torben forklarer, at vi alle fødes nøgne; kun ét har vi alle: 12 timer, hvor vi kan arbejde for føden, klæder og tag over hovedet. De gamle skal give råd, når de bliver spurgt. Ingen skal afgive sin gård, men der skal være fællesdrift.

Husdyrholdet skal ned på det laveste mulige. De dygtige landmænd skal holde foredrag i radioen.

Kapitel 19 Vandet stiger

Der siver vand op i mosen. Malen ser, at dyrene er bange for at gå derud, og hun tror at det er en vulkan. Ingeniør Andersen er ikke til hjælp. Han har travlt med at få sin mølle i gang og spekulerer på Radio-projektet der vil kunne bringe bud fra fjerne egne. Torben frygter oversvømmelse: han mindes et dæmningsskred i Sibirien, da han var fem år.

Der må skaffes sandsække og bygges dæmning af pileris som klines med tørv. De små børn henter sand fra stranden. Tranum kommer med arbejdsvogne og seks heste. Hele øens befolkning er i sving for at dæmme op for de vrede vandmasser og gasarter, også da mørket falder på. Torben løber hjem for at få fat i sin far. Det dunder i dybet. Kvinderne bliver sendt hjem med de små børn og for at hente mad. Sørine kommer med tre store kobberkedler med agern kaffe. Torbens far befaler at stoppe arbejdet: Det er umuligt at dæmme op, så

der må brydes afløb til havet ud mod hulvejen til stranden. Et par huse må ofres.

Hvor mon det udsendte skib bliver af?

Gamle Severin segner om, men når at sige: "Minerne!" – dem som han har fra Krigens tid, og som er gemt ved Torbens hule. De kan sprænge vej. Det lysner nu for ingeniør Andersen, som organiserer sprængningen. De to huse rømmes og diget brydes igennem, og derved opstår et vandfald. Nu har de strøm, siger Torben, og faren nikker anerkendende.

Kapitel 20 Mmmm

Elværket demonteres og bygges op på ny ved vandfaldet.

Der forsvinder jernkæder fra gravene på kirkegården men et skilt meddeler: "foreløbig rekvireret".

El-Madsen mangler akkumulatorer, og der sker mange andre tyverier af metal. Ingeniør Andersen opdager, at Torben er på spil, men respekterer drengens hemmelighed.

På Tinge besluttet det at straffe forbryderne, når de bliver opdaget.

Kilian skal bygge et fartøj til at sejle hemmeligheden ud på havet.

Børnene drøfter hvad der skal være straffen, når nogen overtræder øens love, og finder frem til, at forbryderen stilles på det mest befærdede sted af vejen. Hans skygges omrids skal tegnes på vejen og navnet skrives deri. Alle skal gå i en bue udenom til spot og spe for forbryderen og hans familie, lige til hverken omridset af Skyggen eller navnet ses længere.

Næste morgen, søndag, flyver duerne ud over havet mod vest, så snart dueslagene bliver åbnet.

Tømmerflåden sættes i vandet, og alle børnene går i improviserede både.

Hemmeligheden – nogle store rugbrøds lignende ståklumper omvundet med kobbertråd, dvs. en kæmpe elektromagnet – sænkes i vandet, men trækker kun en rusten pen op. Flere forgæves forsøg følges endelig af succes: magneten får fat i vejrhanen på Svendborg Kirke.

Da børnene ser ind mod deres Ø, flages der overalt, og duerne vender hjem i store flokke. Det udsendte længe savnede skib skimtes i horisonten, og Torbens far råber: "Forbindelse!"

Personerne i alfabetisk rækkefølge, og hvornår de først nævnes
Bang, Tranum Kap. 8 Når mandfolk drøfter sagerne
Brinken Kap. 7 Der hamstres
Ejler Kap Det Grønne Håb Kap. 7 Der hamstres
Engelke, Malens søster Kap. 3 Malen
Fisker Torsten Kap. 6 Kirkeklokkerne
Fløjtepeter, Malens bror Kap. 3 Malen
Frederikke = Syltesørine som ung Kap. 11 Brændenælder
Fru Andersen, Torbens mor Kap. 1. Torben
Fru Mortensen Kap. 7 Der hamstres
Førstelærer Troelsen Kap.8 Når mandfolk drøfter sagerne
Gamle Janus fra alderdomshjemmet Kap. 15 Landvinding
Gammel Severin Kap. 1. Torben
Guldsatten, Malens mor Kap. 3. Malen
Hygym, Kapellanden, Torbens morbror Kap. 5. Hvor er...???
Inge Palnatoke Kap. 6 Kirkeklokkerne
Ingeniør Andersen, Torbens far Kap. 1. Torben
Jesper Knold = "Kongen" Kap. 3. Malen
Jumaisohn, en jødisk familie Kap. 11 Brændenælder
Kapellanden, Jørgen Hygym Kap. 5. Hvor er...???
Kaptejn Brinken Kap. 7 Der hamstres
Kilian, Torbens ven Kap. 7 Der hamstres
Knud den store, Torbens hund Kap. 5. Hvor er...???
Kongeline, Jesper Knolds kone Kap. 3. Malen
Lavrids Bønnestage Kap. 7 Der hamstres
Lund, "Godsejeren", Malens far Kap. 3. Malen

Mads Klump, Malens bror Kap. 3. Malen
Madsen, elværkets leder Kap.10 Strenge tider
Malen Kap. 1. Torben
Maren Runkenkind Kap. 7 Der hamstres
Martin Lukretia Kap. 3. Malen
Mejeristparret Kap. 7 Der hamstres
Mortensen, fru Kap. 7 Der hamstres
Petter Benløs Kap. 7 Der hamstres
Prigaska, en hest i Sibirien Kap. 2. Skyen
Schalom Jumaisohn Kap. 11 Brændenælder
Sidsel Ankerfryd Kap. 5. Hvor er...???
SkidtMads Kap.5. Hvor er...???
Smed Vadum Kap. 6 Kirkeklokkerne
Sognefogeden Kap.8 Når mandfolk drøfter sagerne
Sognerådsformanden Kap.8 Når mandfolk drøfter sagerne
Stine Per Kalot Kap. 6 Kirkeklokkerne
Syltesørine Kap. 4. Syltesørines hemmelighed
Tallerkenslåistykkermanden Kap. 14 Tallerkenslåistykkermanden
Tolderen Kap. 13 Skolereform
Torben Kap. 1. Torben
Torsten, fisker Kap. 6 Kirkeklokkerne
Tranum Bang Kap.8 Når mandfolk drøfter sagerne
Troelsen, Førstelærer Kap.8 Når mandfolk drøfter sagerne
Vadum Kap. 6 Kirkeklokkerne